

[Erna Sørensen.]

at sige, at et barn ingen slægt skal have, hverken adoptivforældrenes slægt eller sin naturlige slægt.

Overgangsbestemmelserne synes jeg er meget rimelige. Der er ingen tvivl om, at en del forældre, som har adopteret et barn, der endnu ikke er ret gammelt, gerne vil benytte den foreslåede adgang til at komme ind under reglerne om stærk adoption.

Vi skal behandle et lovforslag som dette med stor varsomhed, vi skal sætte os ind i de uhyre mange særlige tilfælde, der kan opstå. Men forsåvidt det under udvalgsbehandlingen skulle blive klart, at der er et flertal for gennemførelse af kommissionsforslagets § 14, vil jeg meget gerne tilsige mit partis velvillige medvirken til nu endelig at få gennemført en revision af adoptionsloven. Jeg synes, det er stærkt påkrævet. Det vil sikkert være fornuftigt også at se på de ting, som justitsministeren har udsendt, bl. a. spørgsmålet om, hvem der skal være vejledende og afgørende ved behandlingen af adoptionsbevillingerne og ved deres endelige udfærdigelse.

Else Zeuthen: Det siger sig selv, at en lovgivning, der skal lægge rammerne for så vanskelige og ømtålige områder som dem, det her drejer sig om, må behandles med stor varsomhed og gøres til genstand for indgående overvejelser. At lovgiverne har indset dette, viser de store debatter, der fandt sted både i landsting og folketing ved de tidligere lejligheder, hvor ændringsforslag til den gældende lovgivning har været fremsat. Det har endvidere ved disse lejligheder vist sig, at der var divergenser indenfor partierne, hvad jo kun er naturligt, når det drejer sig om et sådant forslag.

Med hensyn til det foreliggende forslag vil jeg gerne sige, at det på mig virker overbevisende, når det som det vigtigste principielle punkt fastslås, at adoptivbarnets retslige stilling ændres, således at det får fuldstændig samme stilling, som hvis det havde været adoptantens rigtige barn. Det er mit indtryk, at når adoption ønskes, er det netop, for at dette kan blive tilfældet, og jeg må give ministeren medhold i, at en stor del af de mennesker, der

adopterer et barn, virkelig tror, at dette bliver tilfældet. Også erfaringerne fra Norge peger på rigtigheden af denne adoptionsform. At man derved måske kommer til at afskære barnet fra arv fra den naturlige slægt, vil vel i de fleste tilfælde nærmest være en fordel, f. eks. hvor det drejer sig om småbæleb, og under alle omstændigheder for intet at regne sammenlignet med det uvurderlige gode, man tilstræber for barnet: at skaffe det en så fast forankring som muligt i en familiekreds. Jeg kan derfor som hovedregel fuldtud slutte mig til det af ministeren i § 13 foreslåede ændrede retsforhold for adoptionerne, som man ønsker gjort til stærke adoptioner. Jeg kan også forstå ministerens ønske om at slå dette retsforhold fast i offentlighedens bevidsthed og hans ængstelse for at svække denne opfattelse ved stadig at bibeholde den svage adoptionsform, man har nu. Men jeg må dog sige, at på nuværende tidspunkt står det mig ikke klart, om man ikke derved kommer til at umuliggøre nogle adoptioner, som det ellers ville være ønskeligt at få i stand, og jeg vil derfor gerne på dette punkt afvente en nærmere undersøgelse i udvalget.

Når jeg derefter går over til lovforslagets andet hovedprincip, adgang til ophævelse af adoptionsforhold, må jeg sige, at det ved nærmere overvejelse forekommer mig noget inkonsekvent, at lovforslaget, som i det foregående satte så meget ind på at stille adoptivbarnet lige med det ægtefødte barn, på dette punkt går i den modsatte retning, idet det nemlig slår fast, at adoptivbarnets stilling alligevel ikke er som det ægtefødte barns, d. v. s. at forældrene har adgang til at komme af med adoptivbarnet igen, hvis der er noget psykisk i vejen med det. Jeg vil dog allerførst udtrykke min store tilfredshed med, at ministeren har udeladt legemlig mangel hos barnet som grund til ophævelse. Jeg er enig med alle de tidligere og nuværende ordførere, der har gjort sig til talsmænd for, at dette ingenlunde kan være tilstrækkelig årsag. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om det overhovedet er rigtigt at give en sådan udvidet adgang til ophævelse af adoptivforholdet, som lovforslaget tilsigter. Kan selve den adkomst hertil, som § 17 hjemler, ikke give anledning